

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN BLOEM OP JE HOED

Toneelspel in 6 bedrijven voor de jeugd

door

Erik Hopkins

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1992

Nr. 1008

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. 1989 Toneelfonds J. Janssens/Erik Hopkins

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ROLVERDELING

KLAAS VAAK

KOSMONAUT

KONING ATOOM

PIEF, EEN DROMENJAGER

POEFPAF, EEN DROMENJAGER

SYMPHONIETJE, HET BLOEMENVERKOOPSTERTJE

TINTELATAN, EEN STRAATMUZIKANT

DIOGENES, DE SPION IN DE TON

KRUIDENIERSTER

VERKOOPSTER IN DE DIERENWINKEL

1880

EERSTE BEDRIJF

I

GEEN DECOR

DE STEM VAN EEN TELEVISIEREPORTER

Dadelijk zal het gebeuren, dames en heren! Het grote ogenblik, waarop wij allen met spanning gewacht hebben, is bijna aangebroken! Na een voorspoedige vlucht is er weer een raket op de maan geland. Binnen enkele seconden zet de zoveelste mens een stap op de maan!

Op dit ogenblik daalt onze kosmonaut voorzichtig de ladder van de maanraket af. Nog zeven sporten scheiden hem van de maanbodern. Nu nog zes ... vijf ... vier ... drie ... twee ... een ... En daar staat-ie, dames en heren: weer een kosmonaut op de maan!

Zoals het programma vermeldt, zal hij nu de nabije omgeving grondig verkennen. Het spreekt vanzelf, dat wij hem op deze maanwandeling graag zullen volgen. Even kijkt hij besluiteloos om zich heen, waarna hij zich plotseling met ongemeen grote passen van de maanraket verwijdert. Net of hij vastberaden ergens heen stapt. En ... hemel!... Wat mag er opeens gebeuren?... Nu ... nu verdwijnt onze kosmonaut uit het beeld! (met fading) Als ik me niet vergis, dames en heren, staat dit niet op het programma!...

OPMERKING: Het ligt voor de hand, dat bovenstaande tekst best met een filmpje (of eventueel met dia's) geïllustreerd kan worden.

II

DECOR

Klaas Vaaks huisje op de maan: een raam en achterin een deur.
Verder volgende meubels: een tafel met enkele krukjes eromheen,
een potkachelkje waarop een theepot, een kast en een jassen-
boom.

KLAAS VAAK

(komt zijn huisje binnen, met twee paraplu's: een zwarte en een met plaatjes erop) Na een gezond wandelingetje op de maan, vind ik het toch altijd gezellig om weer thuis te komen. Vooral als je weet, dat er een dampende theepot op je wacht. (zijn zwarte paraplu aan de kapstok ophangend) Wat gek eigenlijk, dat het hier, op de maan, nooit regent! Op de aarde, waar de kinderen wonen - en natuurlijk ook de grote mensen - kun je in de meeste landen best een paraplu gebruiken. Hier zou ik ze net zo goed thuis kunnen laten. (de plaatjes-paraplu nu ook ophangend) En dat is nummer twee. Samen uit, samen thuis, zeg ik maar. Zonder mijn toverparaplutjes zou ik me trouwens maar een halve Klaas Vaak voelen. (neemt een theekopje uit de kast en wil inschenken, juist op het ogenblik dat er aan de deur wordt geklopt) Hé! Wat nu?... Bezoek?... Ik verwacht toch niemand?... Vreemd. (zodra hij opendoet, verschijnt er in de deuropening een kosmonaut, die op een opvallend verbaasde manier reageert) Ach, daar heb je alweer een kosmonaut! Zo'n nieuwsgierige aardbewoner die een kijkje op de

maan komt nemen. (de deur sluitend) Bof jij even dat je me thuis treft, vriend! Welkom in het maanhuisje van Klaas Vaak! Maar vertel eens: kom je uit Rusland of uit Amerika?... Wat zeg je?... 'k Versta er geen woord van! Wacht even ...

KOSMONAUT

(omdat Klaas Vaak hem de kap van zijn ruimtepak afrukt) Hé! Laat dat, of ik stik!

KLAAS VAAK

Welnee. Niks stik. Maak je niet dik, vriend. Ik weet toch wat ik doe!

KOSMONAUT

Hoe bestaat het, zeg! Ik stik niét! Ik kan gewoon ademen, net als op de aarde. Maar ... dat is toch niet mogelijk?... Hopelijk ben ik niet gek geworden! Er is immers geen zuurstof op de maan!

KLAAS VAAK

Ga toch zitten, vriend. Lust je citroenthee?

KOSMONAUT

(na een vrij lange aarzeling) Ja ... Ja, met twee suikerklontjes, alstublieft. Weet u, ik heb altijd geloofd dat er geen maanmannetjes bestaan.

KLAAS VAAK

Dat is waar. Ik woon hier namelijk helemaal alleen. 't Is soms wel zielig, hoor.

KOSMONAUT

Geen maanmannetjes?... Hoezo?... En wie bent u dan?

KLAAS VAAK

Ik?... Herken je mij dan niet?...

KOSMONAUT

Het spijt me wel, maar ik meen niet dat wij elkaar al eens ontmoet hebben.

KLAAS VAAK

Kom nou! Je maakt waarschijnlijk een grapje?

KOSMONAUT

Neem me niet kwalijk: daar verdenk ik ù van!

KLAAS VAAK

Denk eens heel goed na, vriend-kosmonaut!... Je moét me kennen. Ik ben immers ... Klaas Vaak!

KOSMONAUT

Klaas Vaak?... Nooit van gehoord, meneer. Het spijt me zeer.

KLAAS VAAK

Nu nog mooier!... Probeer je toch te herinneren wie ik ben! Vroeger - toen ik nog op de aarde woonde - bracht ik alle kinderen op de hele wereld iedere avond persoonlijk een bezoekje.

KOSMONAUT

Ik heb u beslist nooit gezien, meneer Vaak. Maar de citroenthee is wel lekker.

KLAAS VAAK

Heel stilletjes kwam ik de kamer binnensluipen, blies de kinderen voorzichtig in hun nekje - tot ze begonnen te knikbollen - en legde ze dan in hun bedje.

KOSMONAUT

Daar zult u het ongetwijfeld verschrikkelijk druk mee gehad hebben, meneer Vaak. U zet ook voortreffelijk thee.

KLAAS VAAK

Boven het bed van de aardige kinderen vouwde ik mijn mooie plaatjes-paraplu open. Dan droomden die kinderen de hele nacht de fijnste dromen.

KOSMONAUT

Dromen?... Wat zijn dat voor dingen?...

KLAAS VAAK

De kinderen die daarentegen niet zo aardig waren geweest, kregen de zwarte paraplu boven hun bed. Dan hadden ze die nacht geen enkele droom.

KOSMONAUT

Ik kan het me heus niet herinneren, meneer Vaak. Helaas!

KLAAS VAAK

Langzamerhand zijn er zo verschrikkelijk veel kinderen op de wereld gekomen, dat ik ze allemaal niet meer kan opzoeken. Daarom ben ik op de maan gaan wonen.

KOSMONAUT

Als ik het goed begrijp, bent u nu met pensioen?

KLAAS VAAK

Toch niet. Nu vouw ik iedere avond, hoog boven de wereld, mijn toverparapluutjes open. De dromen die eruit dwarrelen, vinden hun weg wel naar de aarde. Ze kunnen onmogelijk verdwalen.

KOSMONAUT

Over verdwalen gesproken: ik ben bang dat ik een beetje te ver van onze maanraket afgedwaald ben. De citroenthee was erg lekker, meneer Vaak. Het bezoek vond ik gezellig. Maar nu moet ik helaas gaan.

KLAAS VAAK

Wacht, vergeet je kap niet! (ze weer op het hoofd van de kosmonaut zettend) Zo. Dan wens ik je alvast een goede thuisreis. En als je toevallig nog eens langs komt, wip je maar even binnen! (de kosmonaut in de deuropening nawuivend) Ik begrijp het niet helemaal. Waarom herkende die kosmonaut mij niet?... Vreemd. En hoe verklaar je dat hij geen dromen kent?... Maar kijk: de sterren beginnen weer te glinsteren. Beneden, op de aarde, gaan de mensen slapen. Dan moet Klaas Vaak voor de dromen zorgen. Het is de hoogste tijd, dat ik mijn toverparaplutjes openvouw. Eerst de zwarte. (nadat hij hem heeft opengevouwen, hangt hij hem op aan een haak, een koord of iets dergelijks) En nu de plaatjes-paraplu. (ook die hangt hij op; zodra hij hem openvouwt, vallen er grote snippers zilverpapier uit; haast op hetzelfde ogenblik valt er een aantal snippers uit de nok van het theater; de schijnwerpers worden omhooggericht, zodat alvast Klaas Vaaks huisje niet meer belicht wordt)

III

GEEN DECOR

Onmiddellijk na het toneeltje in Klaas Vaaks maanhuisje vallen er ook spots op Pief en Poefpaf, die ieder aan een kant op het voortoneel verschijnen. Beiden dragen een grote zak op hun rug en hebben een geweer bij zich. Terwijl ze zo veel mogelijk snippers zilverpapier verzamelen en in hun zak stoppen, roepen ze onafgebroken: "Weer een droom! En nog een droom! Dit is een goede vangst!"

PIEF

(omhoog wijzend) Daar! Daar dwarrelt er nog een! (richt zijn geweer en schiet) Pief!

POEFFPAF

(eveneens met zijn geweer in de aanslag, schiet in dezelfde richting en wel meteen na Pief) Poefpaf! Hebbes! Alweer een droompje minder. Dank zij mij, natuurlijk.

PIEF

Een ogenblikje, Poefpaf. Ik heb eerst geschoten en dus ben ik de held!

POEFFPAF

Dat denk je maar, Pief! Ik was eerst!

PIEF

Nietes! Ik! Want ik deed "pief" en "pief" komt altijd vóór "poefpaf"!

POEFFPAF

Dan heb je ernaast geschoten, Pief!

PIEF

Durf dat nog eens te zeggen, Poefpaf!

POEFFPAF

Jij kan helemaal niet schieten, Pief!... Jij kan niet eens een geweer van een schiettent behoorlijk in je handen houden!

PIEF

(de ander met zijn geweer bedreigend) Kan ik dat niet, Poefpaf?...

DE STEM VAN KONING ATOOM

(klinkt opeens dreunend door een luidspreker) Ezels! Stop daarmee!

POEFFPAF

De ... de st-st-stem v-van k-koning Atoom, Pief!

PIEF

Hij hoort en ziet alles, Poefpaf!

DE STEM VAN KONING ATOOM

Stilte! Had ik jullie niet gewaarschuwd, dat je je alleen met je opdracht mocht bezighouden?

POEFFPAF

We hebben al een heleboel dromen van Klaas Vaak gevangen, machtige heerser.

DE STEM VAN KONING ATOOM

Heb je ze allemaal?

PIEF

We hebben zelfs een droompje aan flarden geschoten, koning Atoom. Pief!

POEFPAF

Poefpaf!

DE STEM VAN KONING ATOOM

Ezels! Je geeft geen antwoord op mijn vraag. Ik herhaal: heb je alle dromen gevangen?

PIEF

Nee, koning Atoom.

POEFPAF

Nog niet, machtige heerser.

DE STEM VAN KONING ATOOM

Wat?... Knoeiwerk noem ik dat! Waag het niet in mijn kasteel te verschijnen voor alle dromen gevangen zijn!... Begrepen?...

PIEF

Zeker, koning Atoom. (na een korte pauze) Is-ie weg, Poefpaf?

POEFPAF

Denk dat maar niet. Koning Atoom is altijd overal. Kom, we moeten voortmaken, Pief.

PIEF

Geen enkele droom zal ons ontsnappen, Poefpaf! (beiden af)

TWEEDE BEDRIJF

DECOR

Naast het bloemenwinkeltje van het meisje Symfonietje een grote regenton.

Bij de aanvang van dit bedrijf zit Symfonietje met gebogen hoofd voor haar winkeltje. Ze draagt bij voorkeur een bloemestjesjurk en een met bloempjes versierd hoedje. Zodra de straatmuzikant op het voortoneel verschijnt, kijkt ze verbaasd op. Langzaam komt er een glimlach op haar gezicht.

Straatmuzikant Tintelant, die zichzelf liefst op een gitaar begeleidt, zingt zijn lied.

De vlinders zoenen bloemen met een kleurenlach,
Ze dromen van een wereld die nog niemand zag!
De maan glanst als een lampion,
Zo heerlijk zacht,
In blauwe nacht;
Waarom? Ze is een kleine zon!

De zonnestralen priemen door de regenboog,
De kleuren aan de hemel zijn als bergen hoog,
Maar er is niemand die het ziet:
Geen man, geen vriend,
Geen vrouw, geen kind!
Waarom? Kijk, dat begrijp ik niet!

Refrein:

Met een bloem op je hoed
Wordt je leven reuzefijn!
Kies een roos of jasmijn
En dans vrolijk in een stoet!

SYMFONIETJE

Wat speel jij mooi, straatmuzikant.

TINTELTAN

Zeg maar "Tinteltan", lief meisje.

SYMFONIETJE

Ik heet Symfonietje. Ik kijk de hele dag naar mijn bloemen, die bezoek krijgen van vlinders. Ik was bijna vergeten, dat muziek even mooi kan zijn als een bloem. Buk je even, Tinteltan. (een bloem op zijn hoed prikkend) Er ontbrak nog een bloem op je hoed. Met geld kan ik je voor je lied niet bedanken. Want de mensen kopen geen bloemen meer.

TINTELTAN

Ze luisteren ook niet meer naar mijn muziek, Symfonietje. Ze zitten in hun grijze huizen, tussen grijze muren, onder grijze wolken, in hun grijze pakken.

SYMFONIETJE

Ze beseffen niet, dat een bloem of een liedje hun leven al aardig zou opvrolijken.